

Przedmiotem badań w rozprawie doktorskiej zostały uczynione stałe związki frazeologiczne (wyrazowe), a za cel dociekań wyznaczono ukazanie zakresu odzwierciedlenia paradygmatu tychże jednostek w podręcznikach do nauki języka polskiego jako obcego. Podstawą materiałową pracy stały się wybrane podręczniki od poziomu B2 do poziomu C2. Zanalizowano 260 jednostek werbalnych i 200 jednostek imiennych, dokumentowanych 820 przykładami.

Rozprawa składa się ze Wstępu, pięciu zasadniczych rozdziałów, Podsumowania, Indeksu omówionych frazeologizmów, Bibliografii oraz Wykazu Skrótów, a integralną część pracy stanowi Aneks (tom 2), zawierający tabele paradygmatyczne zwrotów niesymetrycznych, zwrotów symetrycznych oraz wyrażań. W toku podjętych badań dowiedziono, iż autorzy podręczników mają wyraźną skłonność do podawania polskich idiomów w ich formach podstawowych, co prowadzi do wytworzenia mylnego obrazu paradygmatów poszczególnych jednostek, które stają się niejako jeszcze bardziej defektywne, niż w rzeczywistości. Szeroki ogląd zjawiska zmienności gramatycznej pozwolił zauważyć w odniesieniu do stałych związków takie problemy, jak: niepełne ukazywanie zakresu wariacji, kłopoty z właściwym kształtowaniem kontekstu, podawanie niekanonicznych postaci poszczególnych jednostek. Najbardziej ogólny postulat, jest zatem potwierdzoną w wynikach badań zachętą do porzucenia nauczania statycznego języka polskiego jako obcego na rzecz wszechstronnej edukacji dynamicznej.